

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
10. 06. 2013 do
14. 06. 2013

Število objav: 20
Tiskani mediji: 17
Splet: 1
Radijske postaje: 1
Televizijske postaje: 1
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Kulturna šola
Mednarodno zborovsko tekmovanje
Maribor
Opus
Priznanja JSKD
Rastoča knjiga

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Vsi marš na ples		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	POP TV; 1054000	13:00	Trajanje: 3 min
	Rubrika / Datum	24ur ob enih, 10. 06. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	Kovačič Anja		
	Teme	Opus		

	Naslov	Belokranjske opojnosti		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 33	Površina: 26 cm2
	Rubrika / Datum	Rezervirano za vas, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	B.D.G.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kultura pač ni turizem		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Mandrač; 0	Stran: 7	Površina: 276 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 7	Avtor	A. M.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Domoljubni vzgoji več pozornosti		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Naš čas; 20000	Stran: 10	Površina: 390 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 8	Avtor	Podgoršek Tatjana		
	Teme	Kulturna šola		

	Naslov	"Pojte še naprej"		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Naš čas; 20000	Stran: 11	Površina: 328 cm2
	Rubrika / Datum	Kultura, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 10	Avtor	Vovk S.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Neva Trampuš		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Naš čas; 20000	Stran: 15	Površina: 512 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 11	Avtor	Vrbič Vlado		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Začenja se šentjursko poletje		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 14	Površina: 82 cm2
	Rubrika / Datum	Kultura, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 13	Avtor	T. V.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Plešoči upor mladih		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 14	Površina: 256 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 14	Avtor	Š. O.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Zaključna produkcija Harlekina		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 18	Površina: 182 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 15	Avtor	Š. O.		
	Teme	Opus		

	Naslov	Zlata plaketa za življenjsko delo		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 48	Površina: 163 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 16	Avtor	T. C.		
	Teme	Priznanja JSKD		

	Naslov	Pet let delovanja		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 49	Površina: 270 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 17	Avtor	Blagotinšek Jože		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Glasba je ljubezen in ljubezen je glasba		
Zaporedna št. 12	Medij; Doseg	Panorama; 0	Stran: 3	Površina: 672 cm ²
	Rubrika / Datum	Intervju tedna, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 19	Avtor	Opič Detiček Zdenka		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	V Črnomlju bo nocoj donela Župančičeva pesem		
Zaporedna št. 13	Medij; Doseg	Radio 1; 117000	16:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Novice, 13. 06. 2013		
Stran v zbirki 21	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Rastoča knjiga v Novem mestu		
Zaporedna št. 14	Medij; Doseg	Hopla; 62000	Stran: 17	Površina: 309 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 22	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Rastoča knjiga		

	Naslov	Vsi marš na ples!		
Zaporedna št. 15	Medij; Doseg	Hopla; 62000	Stran: 39	Površina: 384 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 23	Avtor	Kapus Jakob		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Plesni utrinki		
Zaporedna št. 16	Medij; Doseg	Primorske novice; 53000	Stran: 6	Površina: 120 cm ²
	Rubrika / Datum	Primorska, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 24	Avtor	A.T.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kultura, ki daje krila mnogim		
Zaporedna št. 17	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 1	Površina: 307 cm ²
	Rubrika / Datum	Naslovna stran, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 25	Avtor	M. G.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kultura, ki so jo ustvarjali tisoči		
Zaporedna št. 18	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 4	Površina: 395 cm ²
	Rubrika / Datum	Od tod in tam, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 26	Avtor	M. G.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	S pesmijo si grejejo srce		
Zaporedna št. 19	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 9	Površina: 329 cm ²
	Rubrika / Datum	Od tod in tam, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 27	Avtor	Ivanuša Viki		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	APZ Mohorjan navdušil poslušalce		
Zaporedna št. 20	Medij; Doseg	Vecer.com (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Tiskane izdaje, 14. 06. 2013		
Stran v zbirki 29	Avtor	Detela Jasmina		
	Teme	Mednarodno zborovsko tekmovanje Maribor		

Vsi marš na ples

POP TV, 10.6.2013, 24 UR OB ENIH, 13:00

PETRA KERČMAR: Upor je postal nekaj vsakdanjega v našem življenju, da pa nebi imel samo negativnega prizvoka in da bi se s plesom lahko naučili izražati svoja občutenja so poskrbeli plesalci sodobnega plesa. V Celju so na 21. mednarodnem tekmovanju mladih plesnih ustvarjalcev **OPUS** sestavili 51 različnih avtorskih koreografij na temo »Vsi marš na ples«, v kateri so s pomočjo glasbe povezali ples z uporom.

PLESALEC: Bi zaplesali z menoj?

ANJA KOVAČIČ: Povabilo na ples je lahko tudi povabilo na tekmovanje ali klic k upor.

MATEJ KEJŽAR (član žirije): V Sloveniji se mi zdi, da je bilo zadnje čajte zelo veliko prisotno neko uporništvo, marš na ulice. Marš na ples se mi zdi super. Se mi zdi super in se mi zdi, da lahko odnesejo ogromno od tega, od kje črpati in kaj pretvarjati v prakso.

KOVAČIČ: Na **OPUS**-u, edinem tekmovanju v sodobnih plesih pri nas so ples med drugim pretvorili v sredstvo proti stresu.

NINA MEŠKO (organizatorica prireditve **OPUS**): Opus je tekmovanje, ki noče biti tekmovanje. Osnovni namen je ideja in spodbuda, motivacija za mlade plesalce, da grejo v nek proces ustvarjanja, od ideje do kreativnega procesa in do izvedbe.

KOVAČIČ: Kreativno izražanje, različne ideje, 51 unikatnih koreografij in samokritika mladih plesalcev, ki so zadovoljni z nastopi, a stremijo k še večjemu uspehu.

JOHN WANNEHAG (plesalec iz Anglije): Mislim, da ne bom nikoli popolnoma zadovoljen s svojo točko. Vedno si lahko boljši.

LOUISE EVERARTES DE VELD (plesalka iz Belgije): Mislim, da je to odlična priložnost za nas, mlade plesalce, da nastopimo na odru.

KOVAČIČ: Nove priložnosti za nastope odrih pa čakajo tiste, ki se borijo, ne obupajo, so zmeraj na preži, pripravljeni na boj, četudi na vseh štirih, še vedno na poti proti cilju. Nekateri se vrtijo v krogu in ne najdejo izhoda. Slovenski in tuji žiranti so med njimi našli...

KEJŽAR: Buh, ja, predvsem zelo veliko entuziazma, ker se mi zdi, da iz teh kalčkov so lahko drevesa, pa džungle, pa zelo velik kisika.

KOVAČIČ: Velike zasluge za pridobivanje kisika v sodobnem plesu pa ima direktorica plesne šole SEAD iz Salzburga, kjer je diplomirala že veliko Slovencev.

SUSAN QUINN (predsednica žirije, šola SEAD): Počlašena sem in ganjena, ker se zavedam, da so generacije plesalcev iz Slovenije, ki so se izobraževale v SEAD-u zdaj znane po vsem svetu.

KOVAČIČ: Plesalci iščejo upanje, iščejo samega sebe. Morda so bili na trenutke prestrašeni, a vsak od njih je požel velik aplavz.

QUINN: Kar je res očitno na takšnem tekmovanju – da vsi iskreno in odločno sledijo svoji zastavljeni poti, je ogromno prostora za ustvarjalnost. Zelo so individualni.

MEŠKO: Jaz bi rekla, da so na samem vrhu.

KOVAČIČ: Vsi skupaj so na koncu priplesali na oder in navzoče pozvali.

Belokranjske opojnosti

ČRNOMELJ - Društvo vinogradnikov, krajevna skupnost in **JSKD** Črnomelj vabijo danes ob 20. uri pod lipe na Gričku v Črnomlju (oz. v primeru dežja v cerkev sv. Duha), kjer boste lahko ob recitacijah Župančičevih pesmi poskušali belokranjsko pogačo in vina članov Društva vinogradnikov Črnomelj. Ob spremljavi pianista Blaža Jurjevčiča in saksofonista Jake Kopača bo zapela Nina Strnad. (BDG)

Kultura pač ni turizem

Izolska izpostava **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** je v ponedeljek sklicala prvo srečanje kulturnikov z županom Igorjem Kolencem. Namen je bil predstavitev položaja izolske ljubiteljske kulture, dejavnosti društev, njihove težave in strategij razvoja kulture.

Zvonka Radojevič z izolske izpostave Javnega sklada Republike Slovenije je v ponedeljek sklicala sestanek, oziroma pogovor med predstavniki izolskih kulturnih srečanj in predstavniki oblasti, županom Igorjem Kolencem, direktorjem Centra za kulturo, šport in prireditve Andrejem Bertokom in predstojnikom za družbene dejavnosti Miranom Žlogarjem.

Kot je povedala Radojevičeva, je bil dvourni sestanek, na katerega se je odzvalo dvajset predstavnikov društev, odlična priložnost, da se društva predstavijo in da županu predstavijo svoje težave, kljub temu pa je bil nedvomno prekratek za to, da bi za nekatere od težav lahko poiskali tudi rešitve.

Težave, ki so jih predstavniki društev predstavili županu se nanašajo predvsem na omejeno število sredstev, ki je v sorazmernem nasprotju z vedno večjimi stroški, zaradi česar je vedno težje plačevanje mentorjev. Seveda pa kulturniki niso pozabili niti na težave z ustreznostjo prostorov za vadbo, predvsem Kulturnim domom in prostori nekdanje šole Dante Alighieri v Gregorčičevi ulici.

Najprej šport, potem kultura

Župan Igor Kolenc se je s težavami društev seznanil, je pa prisotne opozoril, da se bo Občina Izola naslednji dve leti osredotočila na prenovo športne infrastrukture, šele kasneje pa pride na vrsto kultura, tako da govora o novem kulturnem doma zaenkrat ni bilo.

A, če je šport zaenkrat dobil prednost pred kulturo, se lahko ta "potolaži", da jo pestijo zelo podobne težave, namreč vedno večje število društev, ki sredstva črpajo iz nespremenjenega "bazena" in plačevanje obratovalnih

stroškov, ki so bili še pred nekaj leti v domeni Občine, oziroma CKŠP-ja. "Župan je povedal, da je plačevanje obratovalnih stroškov nujno, ker s temi sredstvi lahko upravljalec objekte vzdržuje, sredstva za plačevanje pa so menda všteta v sredstva, ki so namenjena kulturi in ki društvom pripadajo neposredno iz proračuna", je povedala Radojevičeva. Teh sredstev je okoli 81.000 eur. Sicer pa je župan predlagal društvom, naj se prijavijo na razpis za sofinanciranje turističnih prireditev, saj se sredstva namenjena temu razpisu iz leta v leto povečujejo.

Nevarno enačenje kulture in turizma

Ob tem se sicer moramo vprašati, kakšna je vloga ljubiteljske kulture v turističnem življenju mesta. Vsekakor ni nič narobe, če se ob turističnih prireditvah predstavijo naša društva, a pričakovati, da bodo svoje delovanje podredila zahtevam turizma pa ni zelo realno. To posebej velja pri društvih s pedagoškim predznakom.

Zvonka Radojevič je še omenila, da so kulturna društva tradicionalno zelo prilagodljiva, saj delujejo

ne glede na višino sredstev, ki jih imajo na razpolago. Je pa res, da je zaradi vedno večjega števila društev sredstev vedno manj, zaradi česar najbolj trpi kakovost izobraževanja. Poleg tega je ustanavljanje kulturnih društev trenutno kar v trendu, ni pa tega mogoče enačiti s športnimi društvi, saj ima vsako plesno društvo, naprimer, značaj in svoj pogled na umetnost, in jih je včasih nemogoče združiti v imenu racionalizacije. Tako je trenutno v Izoli prijavljenih 45 društev, od teh se jih je 21 prijavilo na razpis Centra za kulturo, šport in prireditve, nekatera od društev pa so predvsem prireditvenega značaja. Vsekakor je pozitivno, da je do srečanja med županom in kulturniki sploh prišlo, saj predstavniki kulturnih društev podobnega srečanja že zelo dolgo ne pomnijo. Prvi korak je torej narejen, zdaj pride na vrsto dejansko reševanje problemov. Ker, če ni kulture, se kakovost življenja drastično poslabša, pa četudi so vse ostale številke v enačbi delovanja Občine pozitivne.

AM

Domoljubni vzgoji več pozornosti

Na Osnovni šoli Salek Velenje literati tudi na temo Moja rodna domovina – Prav je, da se učimo zgodovine zato, da ne ponavljamo napak

Tatjana Podgoršek

Velenje, 6. junija – Osnovna šola Šalek Velenje se ponaša z nazivom **kulturna šola** že nekaj časa. V ta mozaik snovanj so učenci v tem šolskem letu dodali še literarni natečaj Moja rodna domovina. Šola se je namreč prijavila na 4. natečaj Osnovne šole Vič Ljubljana in Koordinacije domoljubnih in veteranskih organizacij Slovenije. Pred tednom dni so hkrati na omenjeni velenjski šoli ter na osnovni šoli v Kočevju in Ljubljani pripravili zaključno prireditev in na njej podelili priznanja najboljšim literarnim ustvarjalcem natečaja.

Ravnateljica šole v Šaleku **Irena Poljanšek Sivka** je povedala, da so se za sodelovanje na natečaju odločili zato, »ker je potrebno dati takim dogodkom težo in domovini, domoljubni vzgoji v osnovnih šolah nameniti več pozornosti.« Sogovornica je še dodala, da bodo na literarnem natečaju sodelovali tudi v prihodnje.

Zdenko Hriberšek, predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Velenje, je menil, da zgodovina ni le šolski predmet. Prav je, da se je učimo zato, da ne ponavljamo napak. »S spoznavanjem zgodovine človeštva, pred-

vsem pa lastnega naroda, spoznavamo in bolje razumemo tudi sebe in druge ljudi, predstavnike drugih narodov, kultur.« je menil Hriberšek. Po njegovih besedah več ko vemo o naši preteklosti, bolj se zavedamo, da domovina ni nekaj samoumevnega. Zato je treba to, da jo imamo ter da v njej živimo svobodni in v je mala država, toda njen narod je srčen in v marsičem velik.

Poleg šolskega zbora, nagrajenih literatov so domoljubni dogodek popestrili še člani Šaleškega folklornega društva Koleda Velenje.

Literarni natečaj Moja rodna domovina je namenjen učencem od 6. do 9. razreda osnovne šole. Letos je nanj prispelo 152 literarnih prispevkov iz 105 osnovnih šol 53 slovenskih občin. Komisija je nagradila 52 avtorjev literarnih prispevkov. Med nagrajenci je bil tudi **Jurij Vodusek**, učenec 9. razreda Osnovne šole Šalek Velenje.

Upor ravnateljice

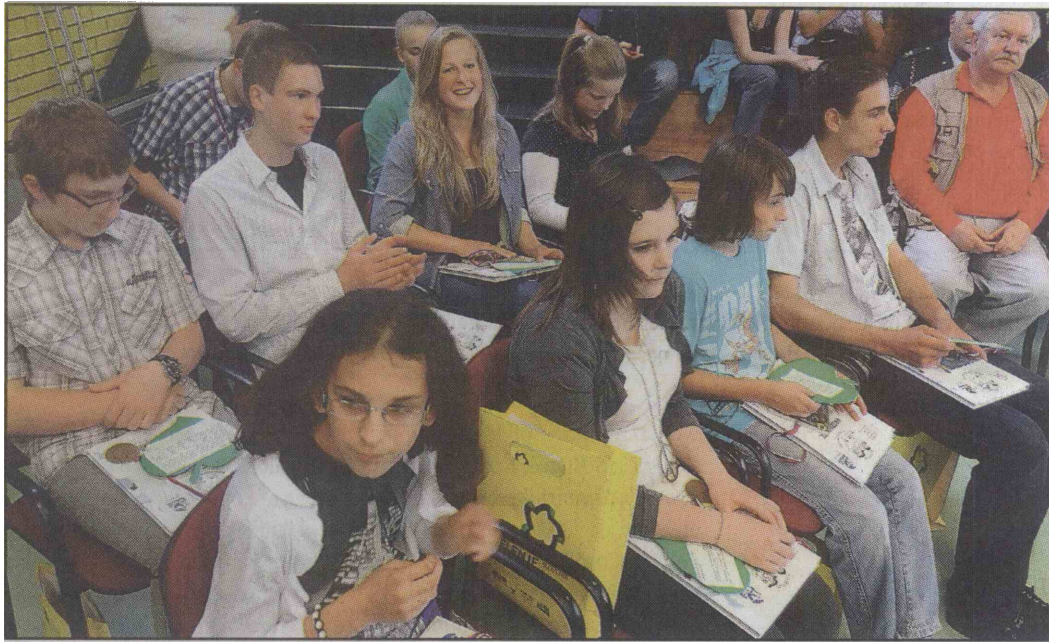
Solsko ministrstvo je v zadnjih dneh prejšnje vlade Osnovno šolo Vič obvestilo, naj ravnateljica **Ana Vehar** iz vseslovenskega medšolskega natečaja Moja rodna domovina, ki naj bi pri osnovnošolcih spodbujal domovinsko zvest, izloči vladi neljube

veteranske organizacije.

Ravnateljica **se je temu uprla**. Dejala je, da domovinska zavest šepa in da bi za to morali narediti več brez vmešavanja kakršne koli politike. Prav zato poteka natečaj tudi na začetku junija, ob obletnici rojstva Primoža Trubarja.

Na prireditvi so svoje prispevke prebirali tudi nagrajeni avtorji.

»Pojte še naprej«

Jubilejni koncert članic in članov Lovskega pevskega zbora Lovske družine Škale

S. Vovk

Škale, 7. junija - Nadvse zanimiv, tako reko nepozaben večer so prejšnji petek pripravili pod umeetniškim vodstvom **Metke Smirnov** člani Lovskega pevskega zbora Lovske družine Škale vsem tistim, ki so napolnili malo dvorano tamkajšnjega gasilskega doma, da bi skupaj praznovali 25-letnico njihovega delovanja. Kot gostje slavlencev so nastopili tudi Moški lovski oktet Smrekovec ter Savinjski in Štajerski rogisti. Nadvse veseli so bili tudi obiska članov Zbora lovskih rogistov Kraljevac na Sutli, s katerimi prijateljujejo že nekaj časa.

Letos sicer miniva 28 let, ko so se - kot je povedal predsednik zbora **Milan Tepej** - na zadnjem decembrskem lovu v letu 1985 dogovorili, da bi pri družini ustanovili pevski zbor. Nagovorili so znanega velenjskega pevovodjo **Zmaga Frankoviča**, ki je bil tokrat tudi med gosti večera. »... da nas nauči nekaj lovskih pesmi in kašno žalostinko.« Ker pa so na prvem preizkusu januarja naslednje leto ugotovili, da med lovci, ki so pripravljene peti, nimajo prvih

tenoristov, so na vaje povabili nekaj žen lovcev in zbor je bil zapolnjen v vseh glasovih.

Srebnemu jubileju so koncert namenili šele letos, ker so se v letu, ko so dopolnili 25 let, prijavi za organizacijo 39. srečanja lovskih pevskih zborov in rogistov Slovenije. Izvedbi takšnega srečanja, na katerem je zapelo več kot 300 lovcev in zaigralo več kot 200 rogistov, so seveda morali nameniti ves prosti čas. Danes v njihovem (mešanem) zboru prepeva sedem lovcev, dve njihovi ženi in pet nelovcev. Med njimi je pet takšnih (**Ivan Miklavžina, Stanislava Miklavžina, Vekoslav Slavko Pocajt, Jože Repnik in Milan Tepej**), ki vztrajajo vse od ustanovitve. Zbor je bil dolga leta edini lovski pevski zbor v Savinjsko-Kozjanski zvezi lovskih društev Celje, ki jo sestavlja 45 lovskih dru-

žin. Danes pa v Sloveniji deluje 17 lovskih pevskih zborov in 26 skupin lovskih rogistov.

Kot je že v navadi ob takšnih jubilejih, so tudi na tem podelili za večletno udejstvovanje v ljubiteljski glasbeni dejavnosti Gallusove značke Javnega sklada RS za kulturno dejavnost. Bronasto sta prejela **Uroš Stropnik** in **Niko Sotlar**, srebrno **Branko Špital**, zlato pa **Rajko Berlak, Franc Šilec, Mira in Milan Tepej**. Predstavniki domačih društev, organizacij in krajevne skupnosti so se zboru za dolgoletno petje in s tem prepoznavnost družine in krajevne skupnosti zahvalili s priložnostnimi darili in čestitkami. Spoštovanje do njihovega truda za predstavljanje lovske in lepe slovenske pesmi so jim izrekli tudi mnogi gostje, med njimi predsednika slovenske lovske zveze **mag. Srečko**

Vesetje do petja in druženja

Feliks Kroke in SK ZLD Celje **August Reberšak**.

Skratka, skorajda tri desetletja pojejo. To jim je po besedah Milana Tepeja uspelo zahvaljujoč njihovi predanosti petju, zaradi krajanov, ki jih radi poslušajo, kar so pokazali tudi s petkovim številnim obiskom, in zaradi tako moralne kot materialne podpore članov LD Škale ter tudi drugih. S svojim petjem gotovo bogatijo delo domače družine in prispevajo pomemben delež tako njeni prepoznavnosti kot tudi kraja. Torej redni dejavnosti družine dodajajo še kulturni pridih. Ob tem verjamemo, da se bodo uresničile besede podžupana velenjske Mestne občine **dr. Franca Žerdina**, ki jim je ob čestitki in kratkem nagovoru med drugim preprosto dejal: »Pojte še naprej!«

Neva Trampuš

Rodila se je Ivanki Merlak v nonini gostilni v Merčah pri Sežani. Bil je peti maj leta 1942 in oče jo je prvič videl, ko je že shodila - avtomehanika Jožeta Macarola iz Sežane so namreč že pred vojno vpoklicali v italijansko vojsko, kjer je kot voznik služil vse do konca vojne. Leta 1947 je Neva Macarol dobila še bratca Iva. Takrat so se že bili preselili na očetov dom v Sežano, kjer razen gredice ali dveh ob hiši ni bilo nič, edina kokoš je bila privezana ob ograji, pri sosedu pa so redili prašička. Oče je najprej vozil avto, nekaj časa delal v Trstu in potem do pokoja kot avtomehanic v Sežani. Mama ni bila v službi in živeli so skromno. S prisrčnim »plis čoklejd« si je drobno dekletce prisluzilo košček čokolade od zavezniških vojakov, ki so bili v času tržaške krize nameščeni v današnji sežanski bolnišnici. Po Nevini birmi leta 1951 se je deset ljudi pri Macarolih pogostilo s polovico pečene kokoši ter krompirjem in takrat je smrkljica prvič videla pomarančo.

Mimo Macarolove hiše v delu Sežane po imenu Gradišče, na klanci, makadamski cesti nizdol hiše, so se otroci ob redkih sneženjih sankali, kradli zemljo, risali ... Igrač ni bilo, imela pa je kolo s polno gumo. Deklice so se večkrat odpravile na bližnji hrib Tabor, kjer so klepetale, iskale izgubljene zaklade in se seveda napravljale v princeske, kraljične in spletične. Mama je bila izredna šivilja, vsej družini je iz vseh sort dosegljivega blaga sešila prav vse. Nevi tudi prvo šolsko torbico, ko je vstopila v sežansko osnovno šolo. V šoli so še pisali na tablice, lepopisje ji je šlo od rok, risala pa ni rada. Skoraj obsedena je bila z vezenjem, ki se ga je naučila še pred vstopom v šolo. Bila je natančna, kmalu je vezla gobeline, kvačkala, krpala nogavice in si že v osnovni šoli pripravljala balo.

Pri sinjorini Lazzarini se je začela učiti klavirja in po ustanovitvi glasbene šole v Sežani tudi zaključila nižjo stopnjo. V šoli je seveda pridno prepevala v zboru, recitala, igrala v lutkovnem krožku, na kolodvoru pa ponosno pozdravljala prve ameriške izseljence, ki so prihajali na obisk v domovino.

V Sežani je zaključila tudi nižjo gimnazijo; ker šole za vezenje ni bilo, starši pa so bili proti njeni želji, da nadaljuje na kemijski šoli, se je vpisala v Sežani na višjo gimnazijo, ki pa so jo po končanem prvem letniku ukinili. Tako je šla v drugi letnik glasbene gimnazije v Ljubljano in hkrati v prvi letnik srednje glasbene šole, da bi postala učiteljica glasbe. Težko se je odtrgala od doma, mama, ki jo je prvi dan pospremila v Ljubljano, je njen kovček od železniške postaje do internata nesla na glavi. Bila je daleč od doma, njeni obiski doma le ob večjih praznikih in tako se je suhcena deklica Ljubljane navadila, pridobila celo precej teže, ki je sicer do poroke izpuhtela, in brez težav izdelovala šolo. V internatu Zavoda za glasbeno vzgojo je bilo kar strogo, a so bile vsaj ogrevane sobe, sicer pa je imela obveznosti čez ves dan, dopoldne teorijo, popoldne instrumente. Pa ji to še ni bilo dovolj. Pol leta je poskusila z baletom, po posredovanju kasneje znanega glasbenika Borisa Kovačiča pa je leta 1958 kot prva srednješolka pristala pri sloviti folklorni skupini Franceta Marolta. Srednješolke so seveda z veseljem hodile na ples v tehnično šolo ali v Festivalno dvorano. Neva se je rada uredila, bila je na tekočem s tržaško modo, mama ji je marsikaj sešila, od špičakov je dobila kurja očesa, kar pa ni motilo fantov, ki so jo obletavali - a dlje od poljuba ni prišel nihče. Kakšni dve leti je Neva občasno, ko je bila doma, v bližnji Trst tako kot mnogi tihotapila teletino in jo

prodajala od vrat to vrat - bilo je mučno, ampak denarja se je nekaj le nabralo.

Če bi leta 1961 že obstajal študij muzikologije, bi se odločila zanj, tako pa se je vpisala na francoščino in italijanščino in se preselila v študentsko naselje. Prvo stopnjo je končala brez težav, tudi italijanščino na drugi stopnji, tik pred diplomo iz francoščine pa se je zaradi preštevilnih drugih obveznosti ustavilo.

Folklorja jo je vsrkala vase. Po enem letu je sicer imela krizo, za nekaj mesecev s plesom prekinila, a se k Maroltu vrnila. Potem je šlo še samo navzgor. Leta 1960 je šla na prvo od številnih turnej, hodila je na tečaje, prebila se je v sam vrh plesalk in pevk pri skupini ter začela tudi poučevati. Vsa poletja so bila zasedena s turnejami po Evropi in svetu. Dostikrat so maroltovci med počitnicami snemali kot statisti, kakšen dinar je padel tudi s prevajanjem.

Velenjčan, študent strojništva Mile Trampuš, je prišel k Maroltu kakšno leto za Nevo. Bila mu je všeč in takoj se je lotil posla, a je trajalo kar kakšno leto, da jo je prepričal - toda vse do odločitve za skupno usodo sta stanovala narazen, vsak v svojem bloku v študentskem naselju. Vmes je Neva šla za dva semestra študirat v francoski Nancy in tam zavrnila poročno ponudbo črnca iz Konga, spretno se je ubranila tudi simpatičnega Srba Dušana. Ko ji je država prenehala pošiljati štipendijo, se je kot tajnica leta 1967 zaposlila na Fakulteti za arhitekturo in se preselila v garsonjero. Medtem je moral Mile še odsluziti domovini, v Metalki pa se je leta 1967 tudi zaposlil.

Napovedano dete ju je postavilo pred dejstvo, začela sta razmišljati bolj dolgoročno in se 30. avgusta leta 1968 tudi poročila. Najboljše pogoje je mladoporočencema ponujalo Gorenje: Miletu službo

tehnologa, Nevi prevajalsko službo, pa še trisobno stanovanje v bloku Efe sta dobila. V Velenje sta se tako preselila konec leta 1968; Alenka se je rodila 7. februarja 1969, Tina pa 27. februarja 1972. Mladi par je nekaj časa celo razmišljal, da bi se preselil k Miletovi mami, babici Marti, v idilično naselje ob danes Škalskem jezeru, a Neva se ni mogla navaditi na misel, da bi si s taščo delila kuhinjo. Tudi po babičini smrti, ko se je Mile počasi tja kar preselil, mesta ni hotela več zapustiti, čeprav je na vrstu pri hiši preživela ves prosti čas.

Kot prevajalka je nekaj let delala v Gorenju, potem je postala organizatorica kulture. Leta 1984 se je zaposlila kot tajnica na velenjski Zvezi kulturnih organizacij, ki se je ob osamosvojitvi preoblikovala v Javni sklad za kulturne dejavnosti, ter najprej kot tajnica in od leta 1998 kot vodja tam ostala do upokojitve leta 2002. Delo v kulturi je bilo pestro in v njem je uživala.

Z Miletom sta na pobudo maroltovca Janeza Krašovca leta 1971 v Velenju ustanovila folklorno skupino Koleda, ki se je sprva precej zgledovala po Maroltu, kasneje pa stopila na svojo pot in bila v sedemdesetih letih ena najboljših skupin v Sloveniji. Neva je ves čas njen strokovni oziroma umetniški vodja, avtorica številnih postavitev plesov, nekaj let je bila tudi predsednica društva; Mile je skrbel za glasbeni del. Kot ustvarjalni par sta z Miletom dobila Napotnikovo značko in priznanje, Maroltovo značko in plaketo, Kajuholovo nagrado in plaketo Mestne občine Velenje.

Življenje v družini je bilo podrejeno vajam, nastopom in številnim turnejam Koleda. Čez teden so jedli pri babici, na morje je cela družina šest let zapored šla na otok Badija, kjer so bila zvezna izobraževanja folkloristikov in je

Neva tudi poučevala. Mile se je navdušil za jadranje in tako so strastno, tudi z lastnim katamaranom, jadrali - a le do razpada Jugoslavije.

Že pred odhodom v pokoj je Neva nekaj let učila italijanščino na Ljudski univerzi, potem je krožek italijanščine prevzela na Univerzi za tretje življenjsko obdobje, pred sedmimi leti je prevzela mesto umetniškega vodje pri folklorni skupini Medjimurskega društva v Velenju, kjer je Mile že nekaj časa vodil tamburaše. Je tudi strokovna ocenjevalka na različnih folklornih srečanjih, tako da zadnja leta potuje po celi Sloveniji. Ob umetniškem vodenju v Koledi tako še za vrtnarjenje ni vedno dovolj časa. Vezi s folkloristi iz Marolta so še vedno

čvrste, praktično vsa novoletna praznovanja od leta 1972 sta Trampuša preživljala z njimi, Neva pa že devet let z Maroltovci nekaj dni dopustuje na barki.

Čeprav je Mile lansko zimo umrl, gre Neva, če se le da, vsak dan, tako kot že vseh petinštirideset let, do Trampuševe hiše in dela - ter se vsak dan tudi vrne v blok. Med vsemi svojimi obveznostmi in opravki pa še vedno najde čas, da skoči do Alenke, ki je biologinja v ljubljanski pediatrični kliniki, malo poklepeta z njo in možem, pocrklja že velike Tadeja, Jana in Aljo, jim tudi kaj malega skuha ter oddrvi na obisk h krajinski arhitekti Tini, ki je zaposlena na Zavodu za varstvo narave v Izoli. Sicer pa se v Trampuševi hiši in ob njej zadnje časa dogaja

neko novo življenje - morda pa Nevo le zamika, da se odpove udobju življenja v stanovanjskem bloku ...

■ **Vlado Vrbič**

Začenja se Šentjursko poletje

S koncertom Vokalne skupine Glasovir se je minilo nedeljo v občini Šentjur začel niz prireditev, imenovanih Šentjursko poletje, ki ima 12-letno tradicijo. Na številnih prizoriščih v občini se bo vse do septembra zvrstilo 28 dogodkov različnih zvrsti.

Kot je povedala vodja šentjurske izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti

Anita Koleča, so se prireditve Šentjurskega poletja sprva odvijale v starem delu mesta - v Zgornjem trgu - kasneje pa so se razširile tudi v druge kraje. Med letošnjimi novostmi je izpostavila Ramna Jazz festival ob Slivniškem jezeru, ožvitev glasbenega večera v šentjurskem hotelu in več gledališkega dogajanja - predvsem stand up kome-

dije. Organizacijo dogodkov so prevzela domača kulturna, turistična in gasilska društva, kulturne ustanove, klub študentov in mladinski center. Letošnje Šentjursko poletje se bo zaključilo sredi septembra, ko bo v Zgornjem trgu zavel kulturni prepih, zmes gledališke igre, poezije, žive glasbe in različnih plesnih zvrsti.

TV

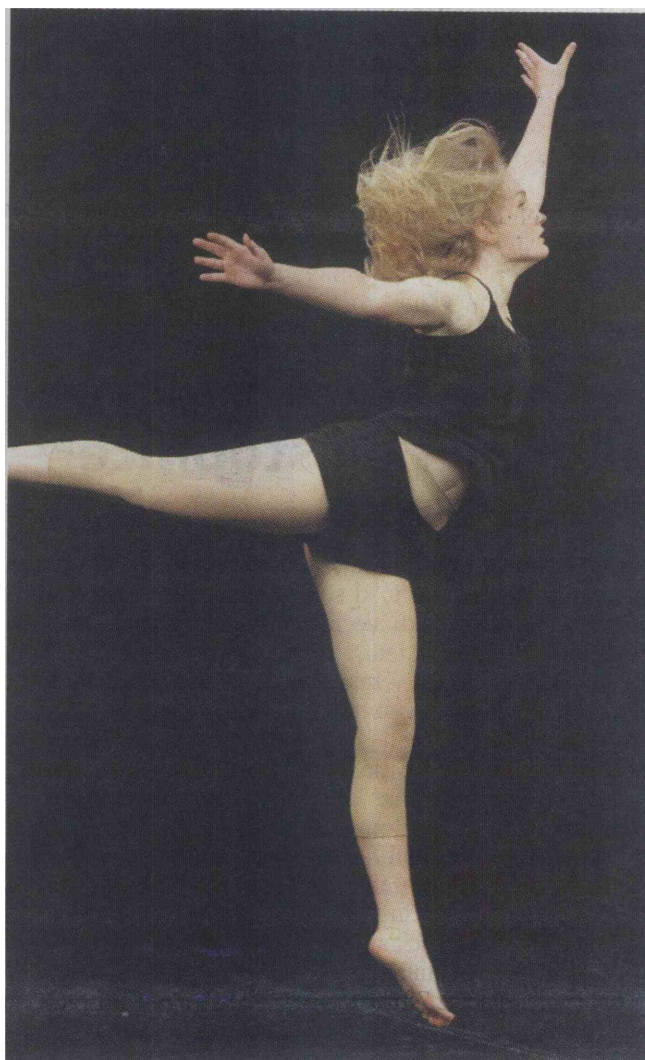
Plešočiči upor mladih

Znani najboljši sodobni plesalci – Med njimi tudi plesalke s Celjskega: Ema Žurej, Zala Vrečer in Kaja Vajdetič

Slovensko ljudsko gledališče Celje je v soboto gostilo najboljše sodobne plesalce. Celjski javni sklad za kulturne dejavnosti je namreč letos že 21. organiziral mednarodno tekmovanje mladih plesnih ustvarjalcev **OPUS 1** – plesna miniatura.

Plesna miniatura je tekmovanje, na katerem se plesalci predstavijo z malimi plesnimi oblikami, ki so časovno omejene na 2 do 3,5 minute, vsako leto pa jim organizatorji za izziv izberejo novo temo. Letos je tako 51 tekmovalcev sestavilo koreografije na temo Vsi marš na ples!, izviraajočo iz aktualnih družbenih razmer, ki ustvarjajo družbeni upor. Tekmovanje je budno spremljala žirija uveljavljenih plesnih ustvarjalcev in pedagogov v sestavi Susan Quinn, Nataše Kos in Mateja Kejžar. Podelili so dve glavni nagradi, ki sta ju prejela Slovenec **Žigan Krajncan** in Hrvatice **Lana Hosni**. Zavidljive rezultate so dosegli tudi plesalci s Celjskega.

Med plesalci, rojeni med letoma 2003 in 2004, je nagrado za najboljšo plesno izvedbo za avtorski soloples z naslovom Nehaj že, nočem več prejela **Zala Vrečer** iz Plesnega foruma Celje. Med plesalci, rojenimi med letoma 1989–1996, je nagrada za najboljšo plesno izvedbo pripadla **Emi Žurej** iz Harlekina, društva za umetnost plesa Celje, in njenemu av-

Ema Žurej je ena najboljših sodobnih plesalk s Celjskega. S svojimi koreografijami in plesnimi nastopi je ena izmed rednih soustvarjalk kulturnih prireditev v Celju.

torskemu soloplesu z naslovom Upor svetu. Plesalka **Kaja Vajdetič** si je z avtorskim soloplesom z naslovom Razpotje delila prvo nagrado

za najboljšo plesno izvedbo med plesalci, rojenimi med letoma 1997 in 2000.

ŠO
Foto: SHERPA

Na zaključni produkciji so harlekinovci predstavili tako klasičen ples, za kar so si letos izbrali balet Paquita kakor sodobnega s plesnimi miniaturnami.

Zaključna produkcija Harlekina

Harlekin, društvo za umetnost plesa, ki že več desetletij pomembno zaznamuje plesno ustvarjanje v Celju, je v petek v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju pripravil obsežno zaključno produkcijo, na kateri se je predstavilo sto članov.

Prvi del je zaznamovala baletna točka. Učenke 6., 4. in 2. razredov so namreč odplesale balet Paquita. V drugem delu petkovega plesnega večera so se predstavili mlajši plesalci pod vodstvom Ane Vovk Pezdir, ogledali pa smo si lahko točke, ki so jih pripravili za izbor v sklopu tekmovanja **Opus**. Ob koncu so zaplesale še vse skupine sodobnih plesalcev pod vodstvi Tine Dobaj, Sandre Jazbec in Andreje Šraj.

ŠO, foto: Grupa

Zlata plaketa za življenjsko delo

Na proslavi 22. maja v Narodnem domu je ZZB za vrednote NOB Slovenije zlato plaketo za življenjsko delo podelila Celjanu Lenartu Horvatiču.

Prejel jo je za svoja prizadevanja za ohranitev zgodovinske resnice o NOB ter za uspešno sodelovanje pri uresničevanju programskih nalog zveze. V krajevni skupnosti Pod gradom v Celju je bil dolga leta predsednik

koordinacijskega odbora za ohranjanje tradicij NOB in je zato pobudnik ureditve spominskih obeležij v kraju. Tako so postavili nova obeležja na polulski šoli, krajevni skupnosti in pri Maerjevih v Košnici, kamor so uredili tudi poti, da je kmetija dostopna za obiskovalce.

Posebno težo pri podelitvi zlatega plaketa pa je gotovo imelo Horvatičevo večletno prizadevanje, da se je na osnovi dokumentov, ki jih zbral, ugotovila resnična vloga akterjev v prvih letih druge svetovne vojne in vstaje v Pomurju. Zasluge za nekatera vstajniška dejanja so si namreč lastili tisti, ki s tem niso imeli nobene zveze, Horvatič pa je na osnovi arhivskih dokumentov dosegel popravilo napak in krivice, ki je bila s tem storjena njegovemu očetu Ivanu Horvatiču Slavku in Francu Altu Milanu.

Na celjski proslavi je zlato plaketo dobil Janez Gradišnik, srebrno pa Radovan Božič.

TC

Pet let delovanja

V petek, 24. maja, so pevci MePZ Jesen Drušva upokojencev (DU) Laško v Kulturnem centru Laško proslavili svoj peti rojstni dan. S pesmijo Pevec A. Foersterja so polno zasedeni dvorani sporočili, da jim je »peti vse na sveti«.

Že v pozni jeseni 2007 se je rodila ideja o ustanovitvi MePZ DU Laško. V februarju 2008 je bila ta ideja realizirana s sklopom sestanka treh udeleženk: Karle Pal, Jožice Soko in Danice Kljuckej. Začetki so bili težki, iskanje in uglasovanje pevcev je trajalo skoraj leto. Zbor kot sekcija DU Laško vadi v prostorih društva. Zato gre posebna zahvala sedanji predsednici DU Laško Jožici Cajhen.

Nastopali so na občinskih revijah, revijah upokojenskih zborov v Celju in celo v Cankarjevem domu v Ljubljani kot izbrani upokojenski zbor celjske regije. Predvsem po zaslugi zborovodkinje Jožice Soko, ki je vložila veliko svojega znanja in potrpljenja, je zbor pridobival kvaliteto.

Poleg skrbi za solidno umetniško raven petja, prijetno vzdušje v zboru pevci Jeseni radi spletajo tudi prijateljske vezi s pevci drugih zborov. Povabili so že MoPZ iz Radeč, pogosto sodelujejo z domačimi Vodomkami. Tokrat so v goste povabili MePZ DU Šoštanj, ki ga vodi zborovodkinja Alenka Mlinšek.

Nekateri pevci v zboru Jesen so prejeli Gallusove značke, ki jih je podelil Ivan Medved, koordinator območne izpostave JSKD Slovenije. V zboru pojejo tudi pevci, ki so poleg bronaste in srebrne prejeli zlato Gallusovo značko in častno značko za več kot trideset let prepevanja. Takšno priznanje že imata pevec Roman Zapušek in zborovodkinja Jožica Soko. Tokrat sta ga prejela tudi basist Ivan Guček in sopranistka Alojzija Rozman. Zborovodkinji Jožici Soko je za dolgoletno nesebično in požrtvovalno delo priznanje PZDU Celje podelil

predsednik zveze Emil Hedžet. Predsednik zbora se je zahvalil soustvarjalcem večera in vsem, ki so vsa leta zbor tudi finančno podpirali, posebej območna izpostava JSKD Laško in Stik Laško.

Za konec prireditve so pevci obeh zborov zapeli pesem Benjamina Ipavca Slovenska dežela.

JOŽE BLAGOTINŠEK

Foto: MAJA ŠTIH

Janko Pahič, predsednik Godbe na pihala KUD Janko Živko Poljčane

Glasba je ljubezen in ljubezen je glasba

Kadar po notnem črtovju veselo poskakujejo note in ko prešerna koračnica v zgodnjem jutru odmeva skozi Poljčane, potem je to prvomajska budnica poljčanske godbe na pihala kuda Janka Živka, ki letos praznuje 60 let in je ob letošnjem občinskem prazniku prejela zahvalno listino občine.

Tako kot pravi pregovor, da se samo za dobrim konjem dviguje prah, enako velja za godbo: samo pod dobrim vodstvom igrajo dobri godbeniki. Da bi izvedeli, v čem je ključ uspeha poljčanske godbe, smo na pogovor povabili predsednika godbenikov, mag. Janka Pahiča, ki nam je povedal veliko zanimivosti, zaradi katerih je poljčanska godba to, kar je - uspešna že 60 let. Kot sam pravi, je glasba ena njegovih velikih ljubezni. Zdaj sta seveda na prvem mestu sin Žiga in partnerka Renata, toda takoj za njima je glasba, brez katere bi težko shajal. Janko je multiinstrumentalist, dosleden in takten, ki ima tudi poseben stil predsedovanja: z zgledom, biti vzor in to je dovolj.

* Janko, ker sva oba kudarca, se bova brez sprenevedanja kar tikała. Kdo te je navdušil za glasbo? Imaš kaj v genih, glede na to, da je glasba v tvoji družini in da igraš toliko instrumentov?

»Ja, moja družina je kar glasbena. Oba starša sta pevca v makolski cerkvi, izraziti glasbeniki pa so tudi strici, še posebej po mamini strani, ki igrajo harmoniko, violino in frajtonarico, stari oče pa je bil ljudski godec. Ko mi je bilo sedem let, sem od staršev dobil 48-basno klavirsko harmoniko, na katero sem se kar sam naučil igrati. Za igranje me je navduševal tudi stric Anton Bela, ki je bil priznani harmonikar. Do 7. razreda osnovne šole sem igral harmoniko, nato pa sem

začel obiskovati škofijsko Orglarsko šolo v Mariboru. Prvi dve leti sem igral klavir, nato pa tri leta orgle. Kasneje sem se lotil še ostalih instrumentov: bas kitare, kitare, harmonike, baritona in tube. Sliši se veliko, toda vsa ta znanja sem potreboval zaradi igranja v različnih zasedbah in glasbenih skupinah. Po služenju vojaškega roka sem se začel resno ukvarjati z bas kitaro in takrat so se pod taktirko Draga Lesjaka – Aga zame in za brata Bogdana začeli prvi resni koraki v svet zabavne in narodnozabavne glasbe.«

* Kateri instrument pa najraje igraš?

»Ker se prilagajam skupini ali orkestru, igram pač po potrebi. Ni pomembno, kaj igram in katero glasbilo uporabljam, uživam v vsem. Pri godbi na primer sem začel z baritonom, nadaljeval s tubo, po potrebi igram bas kitaro in tudi činele. Zame je najljubši instrument tisti, ki ga trenutno igram.«

* Kdaj si se priključil poljčanski godbi in ali si že prej igral v kateri drugi?

»Igral sem že prej, ne pri godbi, ampak v bendih s kolegi iz študentskih časov. Igral sem bas kitaro. V godbo me je pripeljal stric, da bi se naučil bariton, ker smo v bendu potrebovali baritonista. Seveda sem se takoj vključil in sem sedel zraven legendarnega Bonija Kohneta, ki je bil prvi, ki me je vpeljal v igranje pri godbi, v kateri so me dobro sprejeli. Počasi sem napredoval in za Bojanom Korelcem

leta 2007 tudi prevzel mesto predsednika godbe.«

* Kakšno je delo predsednika godbenikov?

»Poskušam biti povezovalen in izhajam iz tega, da so vsi godbeniki enako pomembni ne glede na instrument, ki ga igrajo, na staž ali starost ... S svojim delom skušam biti vzor, kako delati in se obnašati v skupini z ljudmi, z različnimi interesi in sposobnostmi. V takšni skupini se trudimo postaviti skupne smernice in cilje, da lahko napredujemo. Sicer med moje zadolžitve sodi načrtovanje vaj, vodim evidence prisotnosti na vajah in na nastopih. Poskušam tudi 'sufilirati' program skladb, ki bi se jih lotili. Prav tako pripravljam novoletne programe in še mnogo manjših obveznosti je, da vse gladko teče. Ker sodelujem v izvršilnem odboru kuda, poskušam tudi uresničiti želje godbenikov.«

* Kakšne žanre pa lahko igra poljčanska godba?

»Glede na sposobnosti godbenikov in voljo do igranja, ki jo imajo, se lahko naša godba 'spopade' tudi z bigbendovskim stilom glasbe, z dixielandom, nastopa v komornih zasedbah – to so male zasedbe, kot so kvarteti saksofonov, trobilni kvinteti in podobno.«

* Letos godba praznuje 60 let. Kaj ti to kot predsedniku pomeni?

»Veliko. Biti predsednik tako uspešni godbi, kot je naša, je čast in pomeni 60 let kontinuiranega dela, 60 let odrekanj in 60 let druženja podobno mislečih. Da lahko

posameznik vse to zdrži, mora imeti glasbo v srcu. Le tako se lahko godba razvija tudi kot nosilec glasbene kulture v Poljčanah. Ta njena vloga je bila v preteklih 60-tih letih zagotovo zelo pomembna. Istočasno je 60-letnica tudi priznanje, ki pomeni obvezo, da se delo nadaljuje, saj godba mora ostati del kraja in del teh ljudi.«

* Vsi smo že slišali različne nastope godbenikov. Po čem se loči godba od godbe?

»Godba od godbe se vselej loči po glasbenem izrazu, po zvočni podobi in energiji, ki jo godbeniki prenesejo na poslušalce. Tu imajo vsekakor prednost male zasedbe pred velikimi orkestri. Prav tako se ločijo po izboru skladb in internem vzdušju, ki bi naj bilo med godbeniki harmonično, če želijo, da je harmonično tudi igranje.«

* Je število članov v godbi pomembno?

»Je pomembno. Še posebej kritična masa, kar pomeni za vsak instrument dva godbenika, da je zagotovljeno ustrezno število godbenikov za nastope. Seveda pa je številčna zasedba odvisna tudi od repertoarja oziroma vpliva na izbor skladb. Naša godba šteje 22 aktivnih članov, želimo pa število povečati in smo vsakega novega člana zelo veseli. Našo godbo promoviramo tudi prek kudovega tabora glasbenih delavnic in seveda z nastopi. Na tem mestu bi rad povedal še to, kar morda ljudje ne vedo: ni potrebno biti vrhunski godbenik, da bi se priključil godbi. Dovolj je želja

in ljubezen do godbe, z voljo in željo pa se igranja lahko vsi naučijo.«

* Nekoč so v godbi igrali samo moški, danes pa je vse več tudi godbenic. Je to prednost ali slabost?

»Mešani sestavi so zagotovo prednost, saj so odnosi

tako bolj uravnoteženi. To je posebej opaziti pri posameznih odločitvah, ko ženske dodajo tisto pikico na i. Posledično je več razlogov za sproščenost in pravi dialog.«

* Kje vse je primerno igranje godbe oziroma kam vas vabijo?

»Res je, da godba povsod ni primerna. Je pa res, da smo vabljeni na najrazličnejše slovesnosti. Pogosto tudi na zasebna slavlja, kjer običajno nastopimo kot presenečenje. Veliko sodelujemo tudi z drugimi društvi v občini in drugod. Godba je med ljudmi priljubljena, saj vselej dvigne razpoloženje. Ne udeležujemo se prireditev tekmovalnega značaja, sodelujemo pa na srečanjih godbenikov, ki jih organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti Republike Slovenije. Letno imamo prek 25 nastopov, od tega je kar 20 tradicionalnih. Vrhunec delovnega leta predstavlja novoletni koncert.«

* Morata biti predsednik godbe in kapelnik usklajena ali sta to dve povsem ločeni funkciji?

»Lahko funkcionirata ločeno, saj predsednik skrbi za godbenike in prisotnost, kapelnik pa bolj za glasbeni del. Vendar menim, da je zelo pomembno, da dobro sodelujeta. Pri nas vsi sodelujemo in se dogovarjamo med seboj. Glede na kakovost naše godbe je videti, da je naše sodelovanje plodno in tudi glasbeni stil, ki ga igramo, odgovarja vsem.

Lahko bi rekel, da 'špilamo kak eden' ...«

* Na osrednji občinski prireditvi ste prejeli tudi visoko priznanje – zahvalno listino Občine Poljčane. Kaj vam godbenikom in tebi kot predsedniku to pomeni?

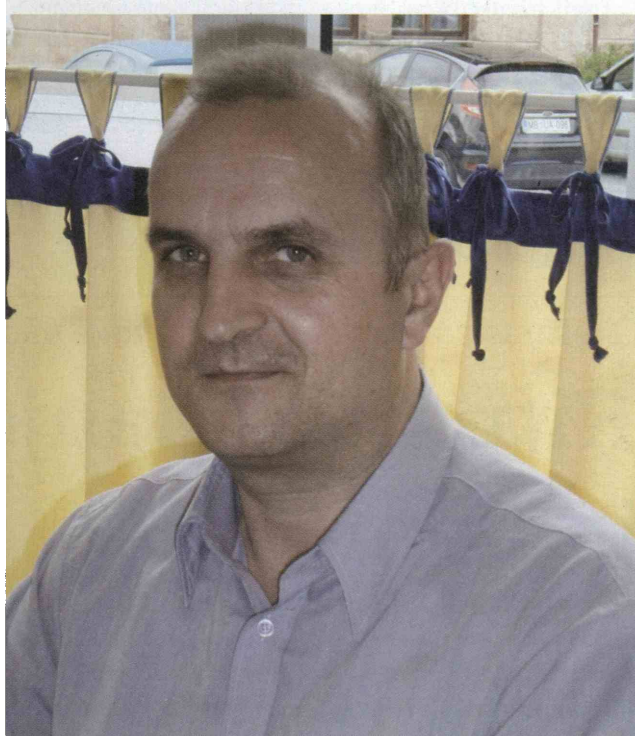
»Priznanje je zaslužno. Godbeniki vlagamo veliko energije in svojega prostega časa, da se udeležujemo vaj in prireditev. Naša godba raste, vedno boljje igramo in se lotevamo zahtevnejših skladb, ki govorijo o naši kvaliteti. Listina občine Poljčane je za godbenike in zame kot predsednika velika čast in zaveza, da raven kakovosti vsaj obdržimo in da ves čas tudi ra-

stemo. Meni osebno je to priznanje še dodaten izziv.«

* Kaj pa še počneš, poleg tega, da si godbenik?

»Ves prosti čas, ki ga imam, namenim družini – svojemu sinku Žigi in partnerki Renati. Kadar utegnem, igram še orgle v makolski cerkvi. Drugače pa rad berem, plavam, igram košarko, pozimi tudi smučam, grem na krajše dopuste in seveda glasba, glasba in še enkrat glasba.«

**Tekst in foto:
Zdenka DETIČEK
OPIČ**

Mag. JANKO PAHIČ

Osebna izkaznica: rojen 22. oktobra 1969 na Ptujju

Poklic: magister znanosti, Fakulteta za državne in evropske študije (leta 2007)

Zaposlitev: Inštitut za varstvo pri delu in varstvo okolja Maribor

Zasebno: življenjska sopotnica Renata, sin Žiga (2 leti)

Hobiji: glasba, branje, košarka, plavanje, smučanje

Življenjski moto: *Premagaj samega sebe, pa boš premagal svet (Sv. Avgustin)*

V Črnomlju bo nocoj donela Župančičeva pesem

RADIO 1, 13.6.2013, NOVICE, 16:30

V Črnomlju bo nocoj donela Župančičeva pesem. Pod lipami na Gričku boste ob 8ih zvečer lahko prisluhnili recitacijam znamenitih pesmi Otona Župančiča in koncertu obetavne mlade vokalistke Nine Strnad. Slednja bo ob spremljavi pianista Blaža Jurjevčiča in saksofonista Jake Kopača pela slovenske in druge zimzelene melodije. Z belokranjsko pogačo in vrhunskimi vini pa bo poskrbljeno tudi za vsa ostala čutila. Dogodek pripravljata skupaj **Javni sklad za kulturne dejavnosti** Črnomelj in tukajšnje društvo vinogradnikov.

Rastoča knjiga v Novem mestu

»Knjiga bo vedno ostala zaveznica tistih, ki si bodo želeli ustvariti miren, zaseben, intimen krog, v katerem bodo podoživljali svoje fantazije, odgovarjali na radovednost, iskali odgovore na vprašanja in si skozi odgovore drugih zastavljali svoja lastna,« je predsednik države **Borut Pahor** povedal, ko je v parku pred Knjižnico Mirana Jarca Novo mesto uradno odprl **Rastočo knjigo** Novo mesto in zasadil lipo. Spominsko obeležje bo vsako leto višje za dva centimetra in bo raslo kot znanje, prav tako bo rasla tudi lipo. »Ta **rastoča knjiga** z današnjim dnevom začne pisati svojo zgodovino. Ustvarili smo novo identiteto in zdaj ji

bomo začeli pisati nove zgodbe,« je dejala direktorica Knjižnice mag. **Claudia Jerina Mestnik**, ki je predsedniku med drugim pokazala bogato zapuščino originalnih rokopisov in del znanih slovenskih pisateljev ter pesnikov (na fotografiji).

Program so popestrile igralki Milena Zupančič (na fotografiji) in Maša Derganc ter mezzosopranistka Irena Yebuah Tiran.

»**Rastoča knjiga**« je izvirni slovenski projekt, ki ima globoke korenine na Dolenjskem oziroma prav v dolenjski prestolnici. Idejni oče tega, danes že zelo obsežnega projekta je namreč dr. Janez Gabrijelčič, častni občan Novega mesta, ki je bil tudi med udeleženci novomeške prireditve.

■ Foto: Sami Rahim/Mediaspeed

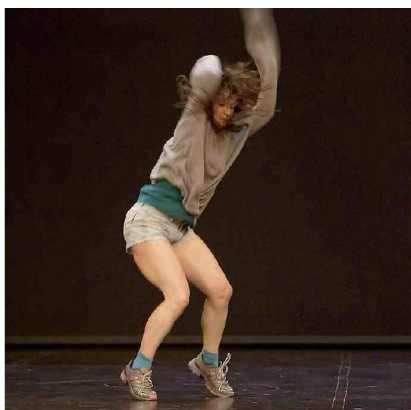

Piše: Jakob Kapus

Vsi marš na ples!

Celje je minulo soboto dihala s sodobnim plesom. V Slovenskem ljudskem gledališču Celje je javni sklad RS za kulturne dejavnosti pripravil že 21. mednarodno tekmovanje mladih plesnih ustvarjalcev **OPUS 1 - plesna miniatūra** 2013. Tekmovanje je namenjeno spodbujanju mladih plesalk in plesalcev k samostojnemu ustvarjanju avtorskih solo plesov ali kompozicij za največ dva plesalca.

Lana Hosni iz Hrvaške je zaplesala avtorski solo ples *This choreography is gonna save the world on 5, 6, 7, 8.*

Nagrado za najboljšo plesno miniaturo v celoti v kategoriji plesalcev, rojenih med letoma 1997 in 2000, je prejel Filip Stepec za avtorski solo ples z naslovom *Dovolj! Jaz sem le ...*

Žigan Krajnčan se je predstavil z miniaturo *ETH YAW*.

Nad plesalci je bedela žirija uveljavljenih plesnih ustvarjalcev in pedagogov v sestavi Susan Quinn, Nataša Kos in Matej Kejžar. Žirija si je ogledala 51 plesnih miniatur, ki so nastale na temo *Vsi marš na ples!*, izvirajočo iz aktualnih družbenih razmer, ki generirajo družbeni upor. Žirija je tokrat podelila dve glavni nagradi, ki sta ju prejela Žigan Krajnčan (Slovenija) in Lana Hosni (Hrvaška), sicer pa je imela pri izboru najboljših zaradi izjemne kakovosti letošnjih

Plesalci so se občinstvu predstavili tudi z improvizacijo, kjer so se vsi združili na odru.

miniatur zelo težko nalogo. »Mlada plesna scena se tako naglo in tako dobro razvija, da bo čez nekaj let med mladimi plesalci nemogoče izbrati najboljše,« je povedala Nina Meško, samostojna strokovna svetovalka za ples pri JSKD.

Tudi letos je v Celju v različnih kategorijah slavila plesna šola KD Qulenium iz Kranja, ki je razen v najvišji starostni skupini pobrala vse glavne nagrade. Letošnji rezultati kažejo, da prihajajo najboljši mladi sodobni plesalci iz Kranja, Ljubljane in Celja.

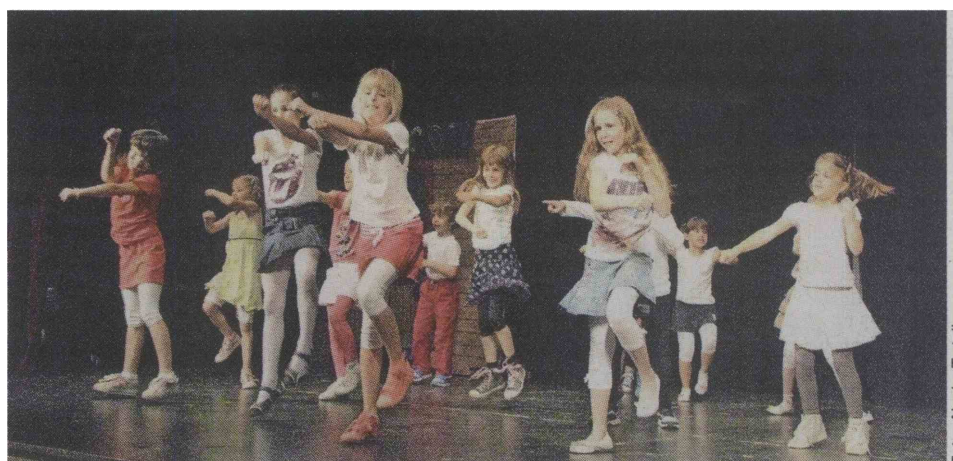

Foto: Alenka Tratnik

Plesni utrinki

AJDOVŠČINA ▶ Letošnji plesni utrinki, območno plesno srečanje, ki ga organizira ajdovska izpostava **javnega sklada za kulturne dejavnosti**, so nov dokaz, da za ples ni nikoli prezgodaj ali prepozno. Na odru so se v 14 točkah v različnih plesnih zvrsteh predstavile skupine od osnovnošolcev do upokojenk. Kar 13 plesnih točk so pripravili plesalci iz aj-

dovskega plesnega centra ADC s koreografijami **Alice Stojko Saliu, Elene Mikuž, Aleša Trdina, Anise Kete** in **Kaje Besednjak**. Plesalci ADC so se letos znova izkazali na šolskem plesnem festivalu in na drugih plesnih tekmovanjih. Na tokratnem srečanju so se jim na odru pridružile tudi Pantere, ki jih vodi **Ana Furlan**. **AT**

Hajdina • Sto let Kulturno-prosvetnega društva Staneta Petroviča

Kultura, ki daje krila mnogim

Letošnje leto je za Kulturno-prosvetno društvo Staneta Petroviča Hajdina praznično.

Društvo je bilo ustanovljeno 11. junija 1913. Stoti rojstni dan so praznovali natanko sto let po ustanovitvi. V stotih letih je kultura na Hajdini pomagala ustvarjati tudi okrog pet tisoč članov društva. Mnogi med njimi so si že v preteklosti pripeli priznanja in nagrade. Z bronastimi in srebrnimi Linhartovimi značkami so se zahvalili desetim članom za ustvarjanje na dramskem in lutkovnem odru. Srebrne so prejeli Nataša Štumberger, Sanja Kokol, Sebastjan Dobnik in Ida Markež, bronaste pa Katja Markež, Danica Serdinšek, Nina in Katja Bedrač, Katja Rudolf in Ivan Serdinšek. Na sklepni prireditvi ob stoletnem jubileju 24. junija bodo Cvetki Vrtič podelili zlato Linhartovo značko, s častno pa se bo ovenčal Maks Kampl, ki je v desetem desetletju življenja še vedno na odru, v društveno vitrino pa bodo takrat postavili priznanje **JSKD**.

MG

Foto: Črtomir Goznik

Hajdina • Sto let KPD Staneta Petroviča

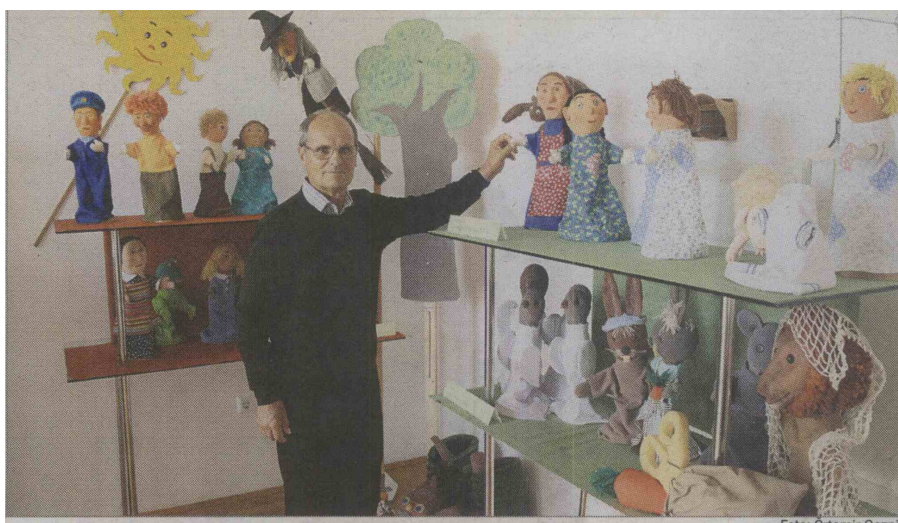
Kultura, ki so jo ustvarjali tisoči

Pred poslovno-stanovanjskim centrom Hajdina je bila 11. junija slovesnost, s katero so v občini Hajdina počastili 100. obletnico ustanovitve kulturnega društva.

11. junija 1913 je bilo na pobudo takratnega duhovnika Janeza Šketa ustanovljeno Bralno društvo kot kmetško prosvetno društvo, na Zgornji Hajdini 45 pa je bil s prostovoljnimi prispevki in prostovoljnim delom zgrajen društveni dom, kjer so uprizarjali dramske igre, nastopali tamburaši in različne zborovske skupine. Vse do začetka II. svetovne vojne je delovala tudi knjižnica. Bralno društvo so Hajdinčani ustanovili, da bi širili bralno kulturo, izobraževali kmečko mladino, dvigovali narodno zavest, ohranjali slovenski jezik in organizirali primerno zabavo za mlade. Vključevali so se mlajši krajanji fare sv. Martina na Hajdini in učiteljstvo tamkajšnje osnovne šole. Po II. svetovni vojni se je društvo ponovno organiziralo na pobudo OF, nadaljevalo svoje delo je z gledališko dejavnostjo, zborovskim petjem in delovanjem knjižnice. Od leta 1952 nosi ime Kulturno-prosvetno društvo Stane Petroviča Hajdina.

Slovesnost ob 100. rojstnem dnevu so počastili s podelitvijo Linhartovih priznanj, bronastih in srebrnih, ki jih je podelila Ivan Ferlinc, koordinatorka in vodja OI JSKD Ptuj, ki je čestitala vsem prejemnikom priznanj in zazelela uspešno kulturno zgodbo še naprej, na citre je zaigrala Lucija Tement, razstavo ročno izdelanih lutk Ivana Serdinška pa je odprl Franc Mlakar, podžupan občine Hajdina.

V vsem obdobju delovanja je nepretrgoma delovala le dramska sekcija. Zgodba KPD Staneta Petroviča je zavidanja vredna, v sto letih je bilo uprizorjenih več kot 200 dram in komedij, organiziranih je bilo okrog tisoč koncertov in različnih glasbenih nastopov ter

Ivan Serdinšek, hajdinski inovativen izdelovalec lutk

nešteto drugih prireditev ob najrazličnejših praznovanjih. V tem času je v društvu delovalo okrog pet tisoč članov. Danes v društvu delujejo dramska, lutkovna in moderatorska sekcija, ljudski pevci in ljudske pevke. Skrbijo za dvig kakovosti predstav in koncertov, člani se redno udeležujejo izobraževanj in območnih srečanj v organizaciji JSKD - OI Ptuj, sodelujejo na regijskih srečanjih, ponajša jo pa se tudi z odmevnimi na-

gradami in priznanji za delo.

Kulturna zgodba KPD Staneta Petroviča Hajdina je prepoznava daleč naokrog. Najpomembnejši del so zajeli tudi v zbornik pod naslovom Z besedo in fotografijo skozi čas, ki so ga izdali ob stotem jubileju in ki ga obeležujejo tudi z manjšo razstavo o društveni zgodovini v sliki in besedi ter razstavo ročno izdelanih lutk Ivana Serdinška, ki so jo postavile Nataša Kolar, Mojca Vomer Gojko-

vič in Mojca Kvar iz Pokrajinskega muzeja Ptuj-Ormož. Ivan Serdinšek je s svojimi lutkami opremil vseh devet lutkovnih predstav, kolikor so jih doslej izvedli v lutkovni sekciji KPD Staneta Petroviča Hajdina, katere mentorica je Danica Serdinšek. Barbara Jamšek iz Lutkovnega gledališča Maribor, tudi selektorica območnega lutkovnega srečanja, ki je pripravila strokovno oceno, je o Serdinškovih lutkah povedala, da so vsaka posebej ekspresivno dovršene, karakterno dodelane, natančno izdelane in že same po sebi izrazne. Ničesar ne prepušča naključju. Svojo lutkovno dejavnost Ivan uresničuje skupaj z ženo Danico, mentorico lutkovne sekcije. Lutke so izdelane, še preden dobijo dramsko besedilo, kar pomeni, da se lutkovna tehnologija, likovna podoba in izdelava načrtuje mesece pred prvimi vajami z igralci. Ivan Serdinšek je premišljen, poglobljen, srčen, skromen in inovativen izdelovalec lutk, še dodaja Jamškova.

Ida Markež, predsednica KPD Staneta Petroviča Hajdina, in podžupan občine Hajdina Franc Mlakar, ki je odprl razstavo ročno izdelanih lutk Ivana Serdinška in društvene zgodovine

Ormož • Ženski pevski zbor Okarina proslavil 20 let delovanja

S pesmijo si grejejo srce

Ženski pevski zbor Okarina pod vodstvom Zlatke Puklavec Banjanin je v nedeljo v Domu kulture Ormož izvedel jubilejni koncert ob 20-letnici delovanja. Gostje večera so bili Mešani pevski zbor Kulturno umetniškega društva Angela Besednjaka iz Maribora z dirigentom Francem Kovačem.

Pred koncertom smo poklepetali s predsednico pevskega društva Okarina Ksenjo Šoštarič, ki je poleg Zlatke Puklavec Banjanin edina pevka, ki je v zasedbi od samega začetka, o katerem pravi: „Začetki delovanja ženskega pevskega zbora Okarina segajo v leto 1993, ko je v deklinški vokalni skupini skupaj zapelo devet deklet, prijateljic, sovaščank, vodila pa jo je Klavdija Zorjan Škorjanec. V vseh teh letih je zbor samo enkrat zamenjal zborovodkinjo, in sicer v letu 2001, ko je to mesto prevzela Zlatka Puklavec Banjanin. Na začetku je skupina delovala v Prosvebnem društvu Janeza Trstenjaka Hum, v katerem še danes delujejo ljudski pevci s Huma. Leta 2005 pa je zbor začel delovati v samostojnem društvu pod imenom Pevsko društvo Okarina.“

V letih delovanja je zbor iz deklinškega prerasel v ženski zbor. Število članic pa se nenehno spreminja. Številčno je zbor dosegel vrh s 25 pevkami, trenutno pa v zboru prepeva 17 pevk.

Pevke rade svojim poslušalcem pripravijo na svojih koncert vedno nov, svež in zelo raznolik program. Njihov repertoar je namreč zelo širok, saj posegajo po skladbah različnih obdobij, od renesanse do sodobne glasbe, po ljudski in umetni pesmi v priredbah domačih in tujih skladateljev. Najraje pa imajo prav slovensko ljudsko pesem, saj se dobro zavedajo svojih glasbenih korenin. Pojejo acappella, za popestritev pa k sodelovanju rade povabijo tudi instrumentaliste ali pa plesalce.

Pevke zelo rade nastopajo

in se odzovejo različnim vabilom doma in v tujini. Vsako leto pripravijo celovečerni koncert z različnimi gosti, ki ga za spomin tudi posnamejo na zgoščenko. Udeležujejo se območnih revij JSKD in strokovni spremljevalci jih vedno spodbudno ocenijo. Še posebej pa so ponosne, da so bile večkrat izbrane za sodelovanje na medobmočni reviji ter predlagane na Našo pesem. Prepevajo na številnih prireditvah, pogosto pa s svojim petjem polepšajo kakšno poroko. Prav poroke in materinstvo, pa tudi služba ali študij, so tudi največji izziv za njihovo skupino, saj si je poleg obveznosti težko vzeti čas za skupno druženje in prepevanje. Za vaje največkrat izbirajo termine ob vikendih in vadijo po tri ure skupaj. Večkrat so izvedle tudi intenzivne priprave, ki so jih imele letos v Karlobagu in so posebno doživljene, ki pevke med seboj še dodatno poveže.

Nedeljski izbor skladb je bil pester, posebnost pa so bile narodne pesmi v zanimivi sodobni priredbi mladega glasbenika. Pevke so prejele jubilejne Gallusove značke za 5 in 10 let delovanja na glasbenem področju, Ksenja Šoštarič in Zlatka Puklavec Banjanin pa sta prejemnici Gallusove značke za 20 let dela na glasbenem področju.

Viki Ivanuša

Foto: Slavica Petrovič

Clanice ZPD so svojih 20 let delovanja obeležile s koncertom.

Datum: 14.6.2013 - Stran: KOROŠKA

APZ Mohorjan navdušil poslušalce

Uroš Grabnar

S koncertom v farni cerkvi so mohorjani znova navdušili poslušalce.

Akademski pevski zbor (APZ) Mohorjan s Prevalj je v farni cerkvi priredil svoj 14. letni koncert. Zborovodkinja **Helena Buhvald Gorenšek** je predstavila zajeten program zahtevnih skladb tujih in domačih avtorjev. Odličen zvok zbora in dovršene interpretacije so poslušalci tudi tokrat nagradili z glasnim aplavzom. Mohorjane v tem letu čaka še veliko nalog. Med drugim se bodo udeležili mednarodnega zborovskega festivala v Kopru in mednarodnega zborovskega tekmovanja v Riminiju v Italiji. Oktobra pripravljajo peti zborovski festival ljudskih pesmi Prevalje 2013, novembra bodo sodelovali na regijskem tekmovanju v Dravogradu, leto pa sklenili z božičnim koncertom.

- Natisni
- Preberi
- Pošlji po mailu
- Dodaj med priljubljene
- PDA / GSM povezava

A A A - Prilagodi pisavo

Ste bili priča dogodku?
Pošljite nam svojo plat zgodbe, morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo, fotografijo?
Pokličite na brezplačno telefonsko številko

080 98 08

Pridružite se nam
Spremljajte nas

Jasmina Detela